

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 40/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 19) и 80) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 563/22 од 22.08.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 54516/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 8809/22 од 09.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 563/22 од 22.08.2022. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 54516/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 8809/22 од 09.05.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 19) и 80) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је оглашен одговорним првостепеном пресудом, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 54516/20 од 18.02.2022. године окривљени АА оглашен је одговорним за прекршај из члана 331. став 1. тачка 19) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 331. став 1. тачка 80) истог закона, и осуђен на јединствену новчану казну у износу од 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљеном је уз новчану казну за учињене прекршаје кумулативно изречена јединствена казна од 14 казних поена и јединствена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 8 (осам) месеци. Окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 8809/22 од 09.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА,

адвоката Драгослава Љубичановића, и пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 54516/20 од 18.02.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 563/22 од 22.08.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима јер побијане пресуде уопште немају разлоге о одлучним чињеницама, што је утицало на доношење законитих и правилних пресуда.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА првостепеном прекршајном пресудом оглашен одговорним „што је дана 23.08.2020. године, у 16,10 часова у Београду, управљајући путничким возилом „Б“ категорије без регистрационих ознака, кретао улицом ... из правца ... улице у правцу улице ..., и када је био на раскрсници са улицом ... није зауставио возило испред пешачког прелаза када му је светлосним саобраћајним знаком (црвено светло) пролаз био забрањен“ чиме је учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 19) Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Истом пресудом окривљени је оглашен одговорним и што је „даљом контролом наведеном приликом установљено да возило не поседује важећу саобраћајну дозволу и да на основу Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила није издата саобраћајна дозвола, ни регистрациона налепница нити регистарске таблице нити је уписано у јединствени регистар возила“, чиме учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 80) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 18. став 1. Закона о прекршајима прописано је да физичко лице одговара за прекршај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекршај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о прекршајима прописано је да је за постојање одговорности довољан нехат учиниоца ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

У конкретном случају, првостепени прекршајни суд у образложењу побијане пресуде није навео разлоге о облику субјективног елемента одговорности окривљеног нити је то учинио другостепени прекршајни суд у својој пресуди, што је, према

налажењу Врховног касационог суда, утицало на доношење законите и правилне пресуде, обзиром да је кривица као субјективни елеменат прекршајне одговорности битно обележје прекршаја у смислу одредбе члана 18. Закона о прекршајима, поред тога што опис тог обележја није дат ни у изреци пресуде.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да је првостепени прекршајни суд, пропуштајући да наведе разлоге о облику кривице окривљеног, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима. Не отклањајући ову битну повреду одредаба прекршајног поступка, другостепени суд је и сам учинио исту битну повреду, а што се основано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка на коју се указује у у захтеву за заштиту законитости има за последицу усвајање захтева као основаног и враћање предмета првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА у тачки 1. и 2. првостепене пресуде оглашен одговорним за прекршаје који су учињени дана 23.08.2020. године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеком дана 23.08.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Наступањем апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка искључена је свака даља процесна радња у правцу прекршајног гоњења окривљеног за предметне прекршаје, па је укидање побијаних пресуда у односу на прекршаје из члана 331. став 1. тачка 19) и члана 331. став 1. тачка 80) ЗОБС на путевима, описане у тачки 1. и 2. првостепене пресуде, беспредметно, те се правилном применом права прекршајни поступак мора обуставити.

Сходно свему наведеном, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 54516/20 од 18.02.2022. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 8809/22 од 09.05.2022. године, тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 19) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 331. став 1. тачка 80) истог закона.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић